

طب اخباری گری

انڈی برمدعیات طب اسلامی

ابو الحسن علی زاده

سرشناسه	معلمی زاده، ابوالحسن، ۱۳۵۸
عنوان و نام پدیدآور	طب اخباری گری، ابوالحسن معلمی زاده
مشخصات نشر	مشهد، سناباد، نشر برگ بو، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری	۱۴۰ ص
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۹۸۱۶۹-۴-۱
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
یادداشت	کتابنامه
موضوع	طب اسلامی نقدی بر اخباری گری
موضوع	نقدی بر طب اسلامی
موضوع	مدعیات طب اخباری گری

طب اخباری گری

نقدی بر مدعیات طب اسلامی

صفحه آرای	نروه هنر نشر برگ بو
طراح جلد	عنی همتم «شان»
ویراستار	برائعلی رحیمی دوآب
چاپ	شهر خراسان
تیراژ	۱۰۰۰
نوبت چاپ	اول، ۱۳۹۷
قیمت	۲۰٫۰۰۰ تومان

انتشارات برگ بو

آدرس - مشهد، سناباد، دانشسرا، کاشف غربی پلاک ۵۳

تماس : ۰۹۱۵۷۷۷۲۷۸۶ - ۰۹۱۵۵۲۳۵۲۷۶

فهرست

صفحه

عنوان

۱۱	■ مقدمه
۱۵	■ نگاهی اجمالی به پیشینه پزشکی
۳۷	■ بحث کلامی در محدوده علم امامان علیهم السلام
۳۸	■ نگاه اول: امامان علیهم السلام همه چیز را می دانند
۳۹	■ نگاه دوم؛ لازم نیست امامان علیهم السلام همه چیز را بدانند:
۳۹	■ دیدگاه شیخ مفید
۴۱	■ دیدگاه سید مرتضی:
۴۲	■ دیدگاه شیخ طوسی
۴۳	■ دیدگاه حداکثری در باب علم امامان علیهم السلام
۴۵	■ صلاح کار کجا و من خراب کجا
۴۶	■ قلمرو دین
۴۹	■ توقع بی جا از دین
۵۰	■ چرا طب اسلامی نداریم؟
۵۲	■ خاستگاه علوم

ساختار علوم

نگاه متحجرانه به دین

■ عدم کارایی علم اصول فقه در روایات طب

چرایی طرح این مسأله

عدم کارایی ادله قطعی، ظنی و شکی در روایات طب

اصول لفظی

قاعده اشتراک احکام بین عالم و جاهل

انسداد باب علم

■ دین سادر و دین واصل

فرضیه بودن طب دینی

■ نقدی بر کتاب «تنبیه های پیشگیری و درمان اهل بیت»

■ اظهار نظر ها در باب طب اخباری گری

دیدگاه رزم سرخ (مدوق در باب روایت طب)

مصاحبه آیة الله خوارزمی رازی

مصاحبه آیة الله سبحانی

مصاحبه حجة الاسلام والمسلمین دکتر رسول - سریان

سخنرانی حجة الاسلام والمسلمین ابوالقاسم علی دوست

۱. پشت پا زدن به دستاوردهای پزشکی شری

۲. نسخه پیچی جازمانه

۳. ورود روحانیت به این عرصه

۴. مایه هجمه به دین فراهم نشود

دیدگاه حجة الاسلام والمسلمین سید کاظم طباطبائی

مصاحبه حجة الاسلام والمسلمین تبریزیان

■ منابع و مأخذ

مقدمه

پوشیده نیست که همه ما کم و بیش اصطلاحی جدید و ادعایی نو و عجیب به نام طب اسلامی برخورد کرده‌ایم. البته اصطلاح «جدید» به معنای این نیست که قبلاً خبری از این اصطلاح نبوده است، ولی این حجم از ادعا در کارایی و تربخشی از مدعیان را می‌توان جدید و بی‌سابقه دانست. ادعای درمان برای همه دردها و امراض قطعی سابقه است. مسئله‌ای که بیشتر نویسندگان را بر آن داشت تا دست به قلم برده و نقدی بر این طب مدعیات و مدعیانش بزنند، با توجه به این‌که خود نویسنده هم صنف، هم لباس و هم مسلک ظاهری مدعیان است، امید است که منتقدان، چماق تکفیر و تقسیق بر سرش نگویند و بر او طعنه نزند و ناخلفش نپندارند چرا که؛

آن نخل ناخلف که تبر شد زما نبود   ما را زمانه‌گر شکنند ساز می‌شویم

ولی چه باک ز طعن طاعنان که اگر قرار بر رعایتش بود این مکتوب کتابت نمی‌شد!

رند عالم سوز را با مصلحت‌بینی چه کار   کار ملک است آنکه تدبیر و تأمل بآیدش
نکیه بر تقوی و دانش در طریقت کافری ست   راهرو گر صد هنر دارد توکل بآیدش

این رویکرد بیشتر جنبه نهی از منکر دارد، زیرا نویسنده بر روش غیر علمی این مدعیان نقد دارد و آن را یک منکرمی داند، چون در این طب که بیشتر محدوده کاریش حوزه علمیه است. افرادی بدون تخصص و بدون علم با گذراندن فقط چند ماه و حتی چند هفته مطب زده و برای یکی از خطرناک ترین امور که سلامت جسم انسان هاست نسخه می پیچند. شاید گردانندگان این دروس خود چند صباحی به علم آموزی در این علم مشغول بوده و در حد یک پزشک عمومی از طبابت بدانند ولی شرکت در جلسات طب اسلامی برای چند ماه هیچ کس را طیب نمی کند، افسوس و صد افسوس که این اتفاق افتاده است و بسیار کسان که با شرکت چند جلسه های در این کلاس ها مدعی طبابت شده اند و مطب و یا بهتر بگویم دکان زده اند و چه درآمدها که کس نکرده اند. آری، با ادعای شود ولی تخصص در طب عمومی و تخصصی حداقل یک دوره علمی، ساله علمی طلبد و تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل...

نه هر که چهره با افتخار خست باری داند	نه هر که آینه سازد سکندری داند
نه هر که طرف کله کج باد و توبه نداشت	کلاه داری و آئین سروری داند
هزار نکته باریک تر ز مواضع است	نه هر که سر بر تراشد قلندری داند

نویسنده در این کتاب منکر بالجمله طب اسلامی است. یعنی به طور کلی آن را نفی می کند، البته این نفی را کاملاً برهانی می نماید در این کتاب طب اسلامی و به تعبیر راقم سطور، طب اخباری گری در سه مرحله مورد بررسی قرار می گیرد. اولاً؛ به لحاظ تاریخی که البته این قسمت از کتاب به قلم برادر م محمد معلمی زاده تدوین شده است و لازم است از او به خاطر وقتی که برای ارائه مطالب گذاشت، تشکر و قدردانی کنه و برپای آرزوی موفقیت نمایم. در بخش دوم؛ البته به نحو بسیار مجمل به بحث کلامی علم اسلامیه که از عویصات مسائل کلامی است پرداخت می شود و به مسئله معلومات پزشکی و طبی معصومین علیهم السلام اشاره خواهد شد و نویسنده صرفاً اقوال در باب علم امامان علیهم السلام را مطرح و از اظهار نظر خودداری می کند. در قسمت سوم؛ که بخش عمده و اصلی کتاب است یکی از مدعیات اصلی مدعیان طب اسلامی، یعنی به کارگیری علم اصول فقه در روایات پزشکی، طرح و نقد خواهد شد.

این باید مورد توجه قرار گیرد که راقم سطور، منکر یک نظام پزشکی مدون در دین اسلام است، ولی طب پیشگیرانه یا دستورات کلی کتاب و سنت را برای پیشگیری انسان‌ها از مریضی انکار نمی‌کند که ربطی به طب دینی یا به تعبیر راقم طب اخباری‌گری ندارد. همچنین معتقد به طب سنتی است و آن را نسبت به طب جدید به منزله علت می‌داند و بین طب قدیم یا سنتی و جدید یک رابطه علی و معلولی قائل است و مهوریت طب سنتی را یکی از عوامل مؤثر در مشکلات بخش سلامت می‌پندارد. دقت شود، نویسنده قسمت زیادی از گفته‌های مدعیان طب اخباری‌گری و عملکرد آن‌ها را در غالب طب سنتی، البته آن قسمت از ادعاها که علم طب آن را قبول دارد و متخصصین این طب بر آن صحه گذاشته‌اند، درست می‌داند. ولی عناوین بار معنایی خود را نگیرد و عنوان حتما به معنوی سرایت می‌کند. در قسمت چهارم؛ به اظهار نظر عده‌ای از بی‌بایان‌ترین طب اسلامی اشاره شده است، که غالباً در دو طیف، منکر و یا معتقد این طب هستند.

در پایان نویسنده خود را مرآت مطالب این کتاب مصون از خطا نمی‌داند و از تمام خوانندگان این کتاب، چه موافق و چه مخالف، تقاضای رعایت انصاف در قضاوت را نسبت به مطالب ارائه شده می‌نماید. به امید روزی که همگان عقاید خویش را آزادانه مطرح کرده و مطمئن باشند، طرف مقابل آن‌ها از روی انصاف، به غرض، کلامشان را نقد می‌نماید.

والسلام

ابوالحسن معلمی‌زاده

دی ۹۷